

PRESSKÄRRA, f. 1. (boktr.) Se *Kärra*, 5.
PRESSMASKIN, --schin, m. 3. Maskin, hvarmed pressning verkställes.

PRESSNING, f. 2. 1) Handlingen, förrättningen, då något pressas. — 2) (sjöt.) Personers tvingande att taga tjänst på örlogsfartyg.

PRESSPAPP, n. sing. Papp, som vid pressning lägges emellan tyger.

PRESS-SKRUF, m. 2. pl. — *skrufvar*. Skruf på en press.

PRESS-SPÅN, n. 3. Se *Presspapp*.

PRESS-STOCK, m. 2. Vals, som skräddare bruka vid klädes krympning.

PRESS-STÅNG, f. 3. pl. — *stänger*, eller

PRESS-SVÄNGEL, m. 2. pl. — *svänglar*. Se *Pressbängel*.

PRESS-SYLTA, f. 1. Kokad och pressad svinsylta.

PRESSTRAMPARE, m. 3. En, som trampar en vinpress.

PRESSTRÄ, n. 4. Se *Pressbom*.

PRESSTVÅNG, n. 3. Tvång på tryckfriheten.

PRESSVEF, m. 2. pl. — *vefvar*. Vef på en press.

PRESSVIN, n. 3. Vin, erhållet genom pressning.

PREST, prä'st, m. 3. (af grek. *Presbyteros*, äldre) Religionstjenare, som förrättar gudstjensten och har vård om allt hvad dertill hörer. *Öfverste p.*, så kallades hos Judarna och Romarne den förnämste af presterna. — *Syn*. Prestman. — *Ss. P-boställe, -byggnad, -drägt, -embete, -enka, -fru, -hustru, -klädd, -kläder, -skrud, -sysla, -värdighet*. [Präst.]

PRESTAF, prästáv, m. 3. 1) Med svart flor öfverklädd staf, hvilken bäres framför likprocessioner. *Föra p-fven*. — 2) Person, som bär en sådan.

PRESTATION, prästatschön, f. 3. 1) Erläggande. — 2) Åstadkommande. — 3) Hvad som erlägges eller åstadkommes; konstförevisning.

PRESTAFVERA, v. n. 1. (fam.) Föra prestatven.

PRESTANDA, se *Prestera*.

PRESTATTEST, --tä'sst, m. 3. eller

PRESTBESKED, n. 3. eller

PRESTBETYG, n. 3. Af vederbörande prestman utfärdadt och underskriftvet betyg, hvaruti meddelas uppgifter om en persons ålder, fräjd, kristendoms-kunskap, m. m.

PRESTBOL, n. 3. En prests boställe.

PRESTERA, prästera, v. a. 1. (lat. *Præstare*) Fullgöra, utgöra; förrätta. *P. prestanda*, fullgöra hvad man är pliktig att verkställa. — *Prestera*, n. 4.

PRESTERLIG, a. 2. Som tillhör eller har afseende på presterna och deras kall. *P-a förrättningar*.

PRESTERSKAP, n. 3. Samtliga presterne i ett land.

PRESTESTÅND, n. 3. Se *Preststånd*.

PRESTEXAMEN, prä'stäckämänn, m. pl. — *examina*. Det lärdomsprof, som närmast föregår invigningen till prestembetet.

PRESTGÅRD, m. 2. Kyrkoherdes boställe.

PRESTGÅRDSHJELP, f. 3. Bidrag af församlingen till byggnadernas underhållande vid en prestgård.

PRESTGÄLL, n. 3. Se *Pastoral*.

PRESTHUS, n. 3. En prests familj.

PRESTINNA, f. 1. Qvinna, som förrättar eller biträder vid hednisk gudstjenst.

PRESTKANDIDAT, ---ät, m. 3. Den, som vid universitetet genomgått sin förberedande presterliga lärokurs; äfv. den, som der idkar studier, för att ingå i preteståndet. [-cand —.]

PRESTKAPPA, f. 1. Svart sidenkappa, som brukas af prester vid deras presterliga förrättningar.

PRESTKRAGE, m. 2. pl. — *kragar*. 1) Krage, som brukas af prester till tecken af deras andliga kall, hos katolikerna en krusad ringkrage, i Sverige tvenne stärkta och strukna lappar af fin kammarduk, som fästas framtill vid halsduken. — 2) (bot.) *Prestkragar*, örten *Chrysanthemum Leucanthemum*, med hvita strålblommor och gul disk.

PRESTKÅL, m. sing. Allmän benämning på Åkersenap.

PRESTLÄGENHET, f. 3. Se *Pastoral*.

PRESTMAN, m. 3. pl. — *män*. Person, tillhörande preteståndet.

PRESTMÖSSA, f. 1. 1) Ett slags mössa, som katolska prester bruka. — 2) (fortif.) Ett slags tenalj, hvars flyglar närma sig till hvarann inåt fästningen.

PRESTMÖTE, n. 4. Sammankomst, hvartill en biskop sammankallar presterskapet i sitt stift, i och för lärdomsöfningar och öfverläggningar i ämnen, som röra det presterliga embetet.

PRESTNÄSA, f. 1. (skämtv.) Gumpen på stekta gäss.

PRESTO, prä'sto, (ital.; i musik) Mycket hastigt. — *Prestissimo*, ytterst hastigt.

PRESTROCK, m. 2. Veckad lifrock af svart kläde med en knapprad, som lutherska prester begagna.

PRESTRÄTTIGHETER, f. 3. pl. De löneför-måner, hvilka, utom bostället, tillkomma en ordinarie prest att årligen njuta af sina åhörare.

PRESTSTÅND ell. **PRETESTÅND**, n. 3. 1) Presternes samhällsställning. *Han tillhör p-et*. I denna mening brukas helst *Preststånd*. — 2) Det andra af rikets stånd, i fråga om allmänna angelägenheter, för hvilkas afgörande fordras öfverläggning och beslut af folkombud, t. ex. på riksdagar, vid revisioner, berednings- och taxeringskomitéer, m. m. I denna betydelse brukas endast formen *Prestestånd*. *Ledamot af p-et*, riksdagsman af detta stånd.

PRESTSÄLLSKAP, n. 3. o. 3. Förening af presterna i en större stad eller ett visst distrikt till inbördes umgängelse och utväxling af åsigtter i hvad deras kall tillhör.

PRESTTIONDE, m. sing. Den del af tionden, som är anslagen till presternas aflöning.

PRESTVAL, n. 3. Den offentliga förrättningen, då prest i en församling väljes af dess innebyggare.

PRESTVIGA, v. a. 2. Viga till prest. — *Prestvigning*, f. 2.

PRESTVÄGEN, m. def. (fam.) *Gå p-en*, blifva prest.

PRESTVÄLDE, n. 4. Det öfvervägande väldet, presterskapet i ett land eller till följe af en religionslära utöfvar.

PRESTÄMNE, n. 4. Ung man, ämnad till det presterliga ståndet. *Det är ett godt p.*

PRESUMERA, v. a. 1. Förutsätta, förmoda.

PRESUMPTION, presumptschön, f. 3. Förutsättning, förmodan.

PRESUMPTIV, presumtív, a. 2. Förmodad.